

(vii) Власний капітал

Прості акції

Прості акції класифікуються як власний капітал. Додаткові витрати, що відносяться безпосередньо до випуску простих акцій або опціонів на акції, визнаються як зменшення власного капіталу без урахування податкового ефекту.

Зворотний викуп, продаж та повторне розміщення акцій, що складають акціонерний капітал (власні акції, викуплені в акціонерів)

Коли відбувається викуп акцій, визнаних як власний капітал, виплачена при цьому сума, яка включає витрати, понесені безпосередньо у зв'язку зі здійсненням даної операції, без урахування будь-якого податкового впливу, визнається як зменшення власного капіталу. Викуплені акції класифікуються як власні акції, викуплені в акціонерів, і відображаються за рахунком резерву власних акцій. При подальшому продажі або повторному розміщенні акцій, викуплених в акціонерів, отримана сума визнається як збільшення власного капіталу, а надлишок або дефіцит, що виникають в результаті даної операції, відображаються у складі вилученого капіталу.

(viii) Перехідні положення

Зміни в обліковій політиці в результаті застосування МСФЗ 9 були застосовані ретроспективно, за винятком ситуацій, зазначених нижче:

- Товариство скористалося можливістю не перераховувати порівняльні дані за попередні періоди в частині змін до класифікації та оцінки (включаючи зменшення корисності) фінансових інструментів. Внаслідок цього, дані за порівняльні періоди не перераховувалися. Відповідно, інформація, представлена за 2017 рік, загалом відображає вимоги МСБО 39, а не МСФЗ 9.
- Визначення бізнес-моделі, у рамках якої утримується фінансовий актив, було здійснено на основі фактів та обставин, що існували на дату початкового застосування.

(д) Основні засоби

(i) Визнання та оцінка

Основні засоби, за винятком землі, відображені за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності. Земля оцінюється за її собівартістю, знижену на суму зменшення її корисності.

Собівартість включає витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням активу.

Вартість активів, створених Товариством за рахунок власних коштів, включає вартість матеріалів, заробітну плату основних робітників та будь-які інші витрати, безпосередньо пов'язані з приведенням активу у робочий стан для його використання за призначенням, а також витрати на демонтаж та вивезення відповідних об'єктів, витрати на проведення робіт з відновлення території, на якій вони знаходилися, та капіталізовані витрати на позики. Вартість придбаного програмного забезпечення, що є невід'ємною частиною функціональних характеристик відповідного обладнання, капіталізується у складі вартості такого обладнання.

Якщо частини одиниці основних засобів мають різні строки корисного використання, вони обліковуються як окремі одиниці (суттєві компоненти) основних засобів.

Будь-які прибутки або збитки від вибуття одиниці основних засобів визначаються шляхом порівняння надходжень від її вибуття з її балансовою вартістю та визнаються за чистою вартістю в рядку "Інші доходи" або "Інші витрати" у складі прибутку або збитку.

(i) Незавершені капітальні інвестиції

Незавершені капітальні інвестиції оцінюються за собівартістю за вирахуванням збитків від зменшення корисності. Вартість включає витрати, які безпосередньо відносяться до придбання активу.

(ii) Подальші витрати

Вартість заміни частини одиниці основних засобів визнається у складі балансової вартості цієї одиниці, якщо існує вірогідність отримання Товариством економічних вигод від цієї частини у майбутньому та якщо її вартість може бути достовірно оцінена. При цьому відбувається припинення визнання балансової вартості заміненої частини.

Витрати на повсякденне обслуговування основних засобів визнаються у прибутку або збитку у тому періоді, в якому вони були понесені.

(iii) Знос

Знос основних засобів нараховується з дати їх встановлення та готовності до використання або, якщо це стосується активів, створених за рахунок власних коштів, з дати, коли створення активу було завершено і він став готовим до використання. Знос нараховується на вартість, що амортизується, яка є вартістю придбання активу, або на іншу вартість, що використовується замість вартості придбання, за вирахуванням ліквідаційної вартості. Товариство визначає значні компоненти окремих активів, і якщо будь-який компонент має строк корисного використання, відмінний від строків використання решти компонентів такого активу, такий компонент амортизується окремо.

Знос визнається у прибутку або збитку за прямолінійним методом протягом оцінених строків корисного використання кожного компонента одиниці основних засобів, оскільки така практика найбільш точно відображає очікуване використання майбутніх економічних вигод, притаманних цьому активу. Знос орендованих активів нараховується протягом меншого з двох строків: строку їх корисного використання або строку оренди, крім випадків, коли можна обґрунтовано вважати, що Товариство отримає право власності до кінця строку оренди. Знос на землю не нараховується.

Оцінені строки корисного використання для поточного та порівняльного періодів такі:

• будівлі, споруди та передавальні пристрої	10 - 40 років
• машини та обладнання	4 - 15 років
• транспортні засоби	3 - 10 років
• приладдя та інвентар, інші основні засоби	1 - 5 років

(ε) Запаси

Запаси відображаються за меншою з двох вартостей: за фактичною собівартістю чи за чистою вартістю реалізації. Фактична собівартість запасів визначається за методом "перше надходження – перше вибуття" і включає витрати на придбання запасів, витрати на виробництво або переробку, а також інші витрати на їх доставку до теперішнього місцезнаходження і приведення їх у стан, придатний для використання. Собівартість виготовлених запасів та незавершеного

виробництва включає відповідну частку виробничих накладних витрат на основі звичайної виробничої потужності підприємства.

Чиста вартість реалізації являє собою оцінену ціну продажу запасів у ході звичайної господарської діяльності за вирахуванням оцінених витрат на завершення виробництва та реалізацію.

(ж) Орендовані активи

У 2018 році, при відображені операцій з орендованими активами, Товариство користувалось положеннями МСБО 17 «Оренда». Товариство вирішило не застосовувати достроково МСФЗ 16 «Оренда», яке вступить в дію з 01.01.2019р.

Оренда, за умовами якої Товариство приймає практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням активами, класифікується як фінансова оренда. При початковому визнанні орендований актив оцінюється за сумою, що дорівнює менший з двох вартостей - за справедливою вартістю або за приведеною вартістю мінімальних орендних платежів. Після початкового визнання актив обліковується відповідно до облікової політики, застосованої до даного активу.

Інші види оренди - це операційна оренда; активи, орендовані на умовах операційної оренди, не визнаються у звіті про фінансовий стан Товариства.

(з) Зменшення корисності

(i) Непохідні фінансові активи

МСФЗ (IFRS) 9 замінює модель «понесених збитків», використовувану в МСФЗ (IAS) 39, на модель «очікуваних кредитних збитків». Нова модель знецінення застосовується до фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, активів за договором та інвестицій в боргові цінні папери, оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, але не застосовується до інвестицій в інструменти капіталу. Відповідно до МСФЗ (IFRS) 9 кредитні збитки визнаються раніше, ніж відповідно до МСФЗ (IAS) 39.

Фінансові активи і активи по договору

Компанія визнає резерви під очікувані кредитні збитки щодо:

- фінансових активів, оцінених за амортизованою вартістю;
- боргових інструментів, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході (FVOCI);
- контрактних активів.

Компанія визнає резерви під збитки в сумі, що дорівнює очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії інструмента, за винятком таких інструментів, за якими сума визнаного резерву буде дорівнювати очікуваним кредитним збиткам за 12 місяців:

- боргові інвестиційні цінні папери, якщо було визначено, що вони мають низький кредитний ризик станом на звітну дату; та
- інші боргові цінні папери та залишки в банках, для яких кредитний ризик (тобто ризик неплатоспроможності протягом очікуваного строку дії фінансового інструменту) суттєво не зростав після первісного визнання.

Резерви на покриття збитків за дебіторською заборгованістю та контрактними активами завжди оцінюються сумою, що дорівнює сумі безстрокових ECL.

При визначенні того, чи дійсно кредитний ризик фінансового активу значно збільшився з моменту первісного визнання та при оцінюванні ECL, Компанія бере до уваги обґрунтовану та підтверджену інформацію, яка є актуальною та була отримана без невиправданих затрат або зусиль. Це включає в себе кількісну і якісну інформацію, а також результати аналізу, що ґрунтуються на попередньому досвіді Компанії та інформовані оцінці кредитоспроможності, включаючи перспективну інформацію.

Компанія вважає, що значне підвищення кредитного ризику має місце, якщо кількість днів простроченої заборгованості за фінансовим активом перевищує 30 днів.

Фінансовий актив відноситься Компанією до фінансових активів, за якими настала подія дефолту, у таких випадках:

- якщо малоймовірно, що кредитні зобов'язання постачальника перед Компанією будуть погашені в повному обсязі без застосування Компанією таких дій, як реалізація забезпечення (за його наявності); або
- якщо кількість днів простроченої заборгованості за фінансовим активом перевищує 90 днів.

Компанія вважає, що боргові цінні папери мають низький кредитний ризик, якщо кредитний рейтинг за ними відповідає загальноприйнятим у світі визначенням рейтингу «інвестиційна якість». Компанія вважає, він становить Baa3 або вище за оцінкою Moody's I або BBB-або вище за оцінкою Standard & Poor's.

Безстрокові очікувані кредитні збитки - це ті, що виникають внаслідок усіх можливих випадків дефолту протягом усього очікуваного строку дії фінансового інструмента.

Очікувані кредитні збитки за 12 місяців – частина очікуваних кредитних збитків, що виникають внаслідок подій дефолту, можливих протягом 12 місяців після звітної дати (або більш короткого періоду, якщо очікуваний ECL є максимальний період за договором, протягом якого Компанія нарахується на кредитний ризик).

Оцінка ECL

Очікувані кредитні збитки являють собою розрахункову оцінку, зважену з урахуванням ймовірності кредитних збитків. Кредитні збитки оцінюються як теперішня вартість усіх очікуваних недоотримань грошових коштів (тобто різниця між грошовими потоками, що належать Компанії відповідно до договору, і грошовими потоками, які Компанія очікує отримати).

Очікувані кредитні збитки дисконтуються за ефективною процентною ставкою фінансового активу.

Кредитно-знецінені фінансові активи

На кожну звітну дату Компанія оцінює, чи є кредитно-знеціненими фінансові активи, що обліковуються за амортизованою вартістю, та боргові цінні папери, оцінювані за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Вважається, що відбувається зменшення корисності фінансового активу, коли має місце одна чи більше подій, що мають значний негативний вплив на очікувані майбутні грошові потоки від фінансового активу.

Доказами того, що фінансовий актив є кредитно-знеціненим, включають такі відкриті дані:

- позичальник або емітент має суттєві фінансові труднощі,

- порушення контракту, наприклад, невиконання зобов'язань або просрочення становить понад 90 днів;
- реструктуризація заборгованості Компанією на умовах, які Компанія не розглядала б за інших обставин;
- ймовірність банкрутства позичальника або іншої фінансової реорганізації;
- зникнення активного ринку для цінного паперу через фінансові труднощі.

Представлення резерву під очікувані кредитні збитки (ECL) у звіті про фінансовий стан

Сума резерву на покриття збитків від фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю, вираховується з валової балансової вартості активів.

Для боргових цінних паперів, що оцінюються за FVOCI, резерв під збитки визнається в іншому сукупному доході (OCI).

Списання

Валову балансову вартість фінансового активу списують, якщо Компанія не має обґрунтованих очікувань щодо повернення фінансового активу в повному обсязі або будь-якої його частини. Для клієнтів, що підлягають колективній оцінці, Компанія має політику списання валової балансової вартості, коли фінансовий актив стає просроченим на 90 днів, на основі історичного досвіду повернення подібних активів. Для інших клієнтів Компанія проводить індивідуально оцінку щодо строків та суми списання на підставі того, чи існує обґрунтоване очікування щодо повернення. Компанія не очікує значних обсягів повернення списаної суми. Проте фінансові активи, які були списані, все ще можуть бути примусово стягнуті відповідно до процедур Компанії щодо стягнення заборгованості.

(ii) Нефінансові активи

Балансова вартість нефінансових активів Компанії, за винятком запасів та відстрочених податкових активів, перевіряється на кожну звітну дату з метою виявлення будь-яких ознак зменшення їх корисної вартості. Якщо такі ознаки існують, проводиться оцінка сум очікуваного відшкодування активів.

Для проведення тестування на предмет знецінення активи, які не можуть бути перевірені індивідуально, об'єднуються в найменшу групу активів, що генерує надходження грошових коштів від безперервного використання відповідного активу, що практично не залежить від притоку грошових коштів від інших активів або одиниці, що генерує грошові кошти (ОГГК).

Корпоративні активи Компанії не генерують окремого притоку грошових коштів і використовуються більш ніж однією ОГГК. Корпоративні активи відносяться на ОГГК послідовно та обґрунтовано і перевіряються на предмет зменшення корисності в ході тестування ОГГК, до якої відноситься відповідний корпоративний актив.

Сумою очікуваного відшкодування активу або ОГГК є більша з двох вартостей: вартість у використанні чи справедлива вартість за вирахуванням витрат на реалізацію. При оцінці вартості у використанні активу очікувані в майбутньому грошові потоки дисконтується до їх теперішньої вартості з використанням ставки дисконту без урахування ставки оподаткування, яка відображає поточні ринкові оцінки вартості грошових коштів у часі та ризики, властиві певному активу або ОГГК.

Збиток від зменшення корисності визнається тоді, коли балансова вартість активу або його ОГГК перевищує суму очікуваного відшкодування.

Збитки від зменшення корисної вартості визнаються у прибутку або збитку.

Збитки від зменшення корисної вартості інших активів, визнані у попередніх періодах, оцінюються на кожну звітну дату на предмет наявності ознак того, що збиток зменшився або більше не існує. Збиток від зменшення корисності сторнується, якщо відбулася зміна оцінок, що використовуються для визначення суми відшкодування. Збиток від зменшення корисної вартості сторнується тільки в тому випадку, якщо балансова вартість активу не перевищує балансову вартість, яка була б визначена, за вирахуванням зносу чи амортизації, якби збиток від зменшення корисної вартості не був визнаний.

(i) Винагорода працівникам

Винагорода працівникам включає короткострокову винагороду працівникам (заробітна плата основна та додаткова, щорічні відпустки, премії та інші короткострокові виплати за колективною чи трудовою угодою в період надання працівнику послуг) та нараховані внески в фонд обов'язкового державного соціального страхування. Такі суми відносяться на витрати по мірі виникнення.

Товариство здійснює відрахування у формі єдиного соціального внеску у сумі, яка розраховується на основі заробітної плати кожного працівника, і розподіляється між Державним пенсійним фондом України, фондом соціального страхування, фондом страхування на випадок втрати працевдатності та фондом зайнятості.

(i) Забезпечення

Забезпечення (резерв) визнається, коли в результаті події, що сталася у минулому, Товариство має поточне юридичне або очікуване зобов'язання, що може бути оцінене достовірно, і коли існує ймовірність того, що погашення цього зобов'язання призведе до зменшення економічної вигоди. Сума забезпечення визначається шляхом дисконтування очікуваних у майбутньому грошових потоків з використанням ставки дисконту без урахування оподаткування, що відображає поточні ринкові оцінки вартості грошових коштів у часі і ризики, притаманні конкретному зобов'язанню. Вивільнення дисконту визнається у складі фінансових витрат.

(ii) Дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)

Товариство вперше застосувало МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» з 1 січня 2018 року

Відповідно до методів переходу, обраних Товариством при застосуванні нових стандартів, порівняльна інформація у даній фінансовій звітності не перераховувалась.

МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами»

МСФЗ 15 встановлює загальну концептуальну основу для визначення того, чи має бути визнаний дохід (виручка), в якій сумі та в який момент. Стандарт змінює МСБО 18 «Дохід», МСБО 11 «Будівельні контракти» та відповідні тлумачення.

Товариство перейшло на МСФЗ 15 із застосуванням методу відображення сумарного ефекту (без спрощень практичного характеру), відобразивши вплив застосування цього стандарту на дату першого застосування (тобто 1 січня 2018 р.). Відповідно, інформація, подана за 2017 рік, не перераховувалася – тобто вона представлена в тому вигляді, в якому вона була представлена раніше, згідно з МСБО 18, МСБО 11 і відповідними тлумаченнями.

Детальна інформація щодо нових облікових політик та характеру змін, що несуть нові облікові політики у порівнянні з попередніми, по відношенню до різних товарів та послуг, що надаються Товариством, викладена нижче.

Згідно з МСФЗ 15, дохід (виручка) визнається тоді, коли покупець отримує контроль над товаром чи послугою. Визначення часових рамок передачі контролю – у певний момент часу або протягом часу – вимагає застосування судження.

Впливу від переходу на МСФЗ 15 (після оподаткування) на вхідний залишок резервів та нерозподіленого прибутку не було.

Вид продукції/послуги	Характер, часові рамки виконання зобов'язань, суттєві умови оплати	Характер змін облікової політики
послуги виробництва молочної продукції з давальницької сировини	<p>Контракт із покупцем визначає вид послуг який має бути виконаний згідно завдань на виробництво, тому дохід від реалізації послуг визнається у фінансовому результаті пропорційно стадії завершеності операції на звітну дату. Сума виконаних робіт узгоджена в актах. Рахунки-фактури виставляються після підписання актів виконаних робіт, вартість послуг в яких розраховується на підставі фактично понесених витрат на виробництво та підлягають сплаті впродовж 85 днів.</p> <p>Оскільки існує тільки одне окреме зобов'язання до виконання, немає потреби розподіляти вартість операції між кількома зобов'язаннями. Жодних знижок покупцям не передбачено.</p>	МСФЗ 15 не має суттєвого впливу на облікові політики Товариства, порівняно з МСБО 18, а також на баланс (звіт про фінансовий стан) на 1 січня 2018 р. та 31 грудня 2018 р., і звіти про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) і рух грошових коштів (за прямим методом) за рік, що закінчився 31 грудня 2018

Дохід від реалізації продукції та послуг у ході звичайної діяльності оцінюється за справедливою вартістю отриманих коштів або коштів до отримання, за вирахуванням вартості поверненої продукції і податку на додану вартість. Доходи визнаються, коли існує переконливий доказ, зазвичай у формі укладеного договору на виконання робіт по виробництву готового продукту із сировини замовника та актів виконаних робіт, договорів купівлі – продажу, того, що значні ризики і вигоди, пов'язані з володінням продукцією, були передані покупцеві, отримання оплати є ймовірним, відповідні витрати і потенційне повернення продукції можуть бути оцінені достовірно, була припинена участь в управлінні продукцією, і сума доходу може бути достовірно оцінена.

Момент передачі контролю залежить від конкретних умов договору на виробництво готового продукта із сировини замовника та договорів купівлі-продажу. При виконанні робот по виготовленню молочних виробів та іншої готової продукції така передача зазвичай відбувається у момент, коли продукція передається у розпорядження замовника.

Основним видом діяльності товариства є надання послуг з виробництво молочних продуктів з використанням давальницької сировини наданої ТОВ "Сандора". Дохід від реалізації послуг визнається у фінансовому результаті пропорційно стадії завершеності операції на звітну дату. Ступінь завершеності оцінюється за даними виконаних робіт.

(к) Інші витрати

Орендні платежі

Платежі за договорами операційної оренди визнаються у прибутку або збитку за прямолінійним методом протягом строку оренди. Знижки, надані орендодавцями, визнаються у складі загальної суми витрат на оренду протягом строку оренди.

Визначення того, чи містить договір умови оренди

На момент початку дії будь-якого договору Товариство проводить оцінку такого договору на предмет наявності ознак оренди. Ознаки оренди існують, якщо виконання договору залежить від використання конкретного активу. Договір дає право на використання активу, якщо згідно з ним Товариству надається право контролю за використанням відповідного активу.

На момент початку дії чи перегляду умов договору Товариство розділяє платежі та інші суми, виплата яких передбачена таким договором, на суми оплати оренди та суми, пов'язані з іншими елементами, виходячи з їх відносної справедливої вартості. Якщо у випадку фінансової оренди Товариство доходить висновку про неможливість достовірного поділу платежів, то у такому випадку активи та зобов'язання визнаються в сумі, що дорівнює справедливій вартості відповідного активу. У подальшому зобов'язання зменшуються по мірі здійснення виплат, а умовні фінансові нарахування за зобов'язанням визнаються з використанням процентної ставки, притаманної Товариству.

(л) Фінансові витрати

Фінансові витрати включають витрати на виплату відсотків по позиках, від амортизації кредитів, вивільнення дисконту по резервах, втрати від курсових різниць і збитки від зменшення корисності, визнані по відношенню до фінансових активів (крім дебіторської заборгованості за товари, роботи, послуги).

Витрати на позики, які не відносяться безпосередньо до придбання, будівництва або виробництва відповідного активу, визнаються у прибутку або збитку з використанням методу ефективного відсотка.

Прибутки та збитки від курсових різниць відображаються на нетто-основі як фінансові доходи або фінансові витрати, залежно від динаміки курсів обміну, що призводить до отримання чистого прибутку чи понесення чистого збитку.

(м) Фінансові доходи

Фінансові доходи включають дохід від вивільнення дисконту по дебіторській заборгованості процентний дохід та прибутки від курсових різниць. Процентний дохід визнається по мірі нарахування у прибутку або збитку з використанням методу ефективного відсотка.

(н) Витрати з податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток складаються з поточного і відстроченого податків. Поточний і відстрочений податки визнаються у прибутку або збитку, виключаючи статті, пов'язані з об'єднанням бізнесу, або ті, що визнаються безпосередньо у власному капіталі чи іншому сукупному доході.

Поточний податок на прибуток складається з очікуваного податку до сплати чи відшкодування, розрахованого на основі прибутку чи збитку за рік, що підлягає оподаткуванню, з використанням ставок оподаткування, що діють або превалюють на звітну дату, та будь-яких коригувань податку, що підлягає сплаті за попередні роки.

Відстрочений податок визнається по тимчасових різницях між балансовими сумами активів і зобов'язань, що використовуються для цілей фінансової звітності, і сумами, що використовуються для цілей оподаткування. Відстрочений податок не визнається за тимчасовими різницями, які виникають при початковому визнанні активів або зобов'язань в операції, що не є об'єднанням бізнесу, яке не впливає ані на обліковий, ані на оподатковуваний прибуток або збиток, і за тими різницями, що виникають в результаті інвестицій у дочірні підприємства та спільно контролювані суб'єкти господарювання, якщо існує ймовірність того, що вони не будуть сторновані у близькому майбутньому. Крім того, відстрочений податок не визнається по відношенню до оподатковуваних тимчасових різниць, що виникають при початковому визнанні гудвлу. Відстрочений податок оцінюється на основі податкових ставок, які, як очікується, будуть застосовуватися до тимчасових різниць на момент їх сторнування згідно із законами, чинними або по суті введеними у дію на звітну дату.

При визначенні суми поточного та відстроченого податку Товариство бере до уваги вплив невизначеності податкових позицій, а також ймовірність необхідності сплати додаткових податків, штрафів і пені за прострочені платежі. Товариство вважає, що нараховані ним податкові зобов'язання є адекватними за всі податкові роки, що залишаються відкритими для перевірок, виходячи з аналізу багатьох факторів, включаючи інтерпретації податкового законодавства та попередній досвід. Цей аналіз ґрунтується на оцінках і припущеннях і може передбачати формування певних суджень щодо майбутніх подій. Може з'явитися нова інформація, у зв'язку з якою Товариство буде змушене змінити свою думку щодо адекватності існуючих податкових зобов'язань; подібні зміни податкових зобов'язань вплинуть на витрати по податках за період, в якому відбулися зміни.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання згортаються, якщо існує юридичне право на взаємозарахування поточних активів та зобов'язань, якщо вони відносяться до податку на прибуток, що стягується одним і тим самим податковим органом з одного й того самого оподатковуваного суб'єкта господарювання, або з різних суб'єктів господарювання, але ці суб'єкти господарювання мають намір провести розрахунки за поточними податковими зобов'язаннями та активами на нетто-основі або їх податкові активи будуть реалізовані одночасно з погашенням їх податкових зобов'язань.

Відстрочений податковий актив визнається по невикористаних податкових збитках, податкових кредитах та тимчасових різницях, які не класифікуються як витрати для цілей розрахунку податку на прибуток, якщо існує ймовірність отримання у майбутньому оподатковуваного прибутку, за рахунок якого вони можуть бути використані. Відстрочені податкові активи

аналізуються на кожну звітну дату і зменшуються, якщо реалізація відповідної податкової вигоди більше не є ймовірною.

(o) Прибуток на акцію

Товариство представляє дані щодо чистого та скоригованого чистого прибутку на одну акцію по своїх простих акціях. Чистий прибуток на акцію розраховується шляхом ділення прибутку або збитку, що відноситься до власників простих акцій Товариства, на середньозважену кількість простих акцій, що перебувають в обігу протягом періоду, з урахуванням утримуваних власних акцій. Скоригований чистий прибуток на акцію розраховується шляхом коригування прибутку або збитку, що відноситься до власників простих акцій, і середньозваженої кількості простих акцій в обігу, з урахуванням утримуваних власних акцій, на вплив усіх потенційних простих акцій з коригуючим ефектом, до яких відносяться боргові зобов'язання, що можуть бути конвертовані в акції, та опціони на акції, надані працівникам.

(п) Нові стандарти та тлумачення, які ще не були прийняті

У фінансовій звітності станом на 31 грудня 2018 року інформація подана з урахуванням МСФЗ, які набули чинності з 01 січня 2018 року.

Ряд нових стандартів набувають чинності для річних періодів, що починаються після 1 січня 2019 року, з можливістю їх дострокового застосування. Однак Компанія достроково не застосовувала зазначені нові стандарти і поправки до стандартів при складанні цієї фінансової звітності:

- МСФЗ 16 «*Оренда*» (чинний до річних періодів, що починаються 1 січня 2019 р. або після цієї дати, із можливістю дострокового застосування за умови одночасного запровадження МСФЗ 15). МСФЗ 16 замінює діючі вимоги щодо обліку оренди, що містяться у МСБО 17 «*Оренда*», КТМФЗ 4 «*Визначення, чи містить угода оренду*», ПКТ-15 «*Операційна оренда – заохочення*» та ПКТ-27 «*Оцінка сутності операцій*», які мають юридичну форму угоди про оренду». Стандарт усуває діючу дуалістичну модель обліку для орендарів, яка поділяє договори на угоди балансового фінансового лізингу та позабалансової операційної оренди. Натомість запроваджується єдина модель балансового обліку, подібна до існуючої моделі обліку за договорами фінансового лізингу.

На поточний момент управлінський персонал аналізує можливий вплив зазначених стандартів і зміни на фінансову звітність і результати операцій. Очікується, що нові або змінені стандарти не матимуть значного впливу на фінансову звітність Компанії.

Річні вдосконалення МСФЗ, Цикл 2014-2016 - різні стандарти (Зміни до МСФЗ 1 та МСБО 28).

— *Класифікація та оцінка операцій з платежами на основі акцій (Зміни до МСФЗ 2 «Платежі на основі акцій»)*

— *Переведення інвестиційної нерухомості з категорії до категорії (Зміни до МСБО 40)*

— *«Продаж або передача активів між інвестором і його асоційованою компанією або спільним підприємством» (зміни до МСФЗ 10 і МСБО 28)*

— *Тлумачення КТМФЗ 22 «Питання курсової різниці в операціях з попередніми оплатами»*

— *Тлумачення КТМФЗ 23 «Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток».*